

Torrent Domènech

Vilassar de Dalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Tros d'en Domènech, a mà dreta de Can Maioles
Alçada: 210

Coordenades:

Latitud: 41.52388
Longitud: 2.34963
UTM Est (X): 445738
UTM Nord (Y): 4597120

Classificació

Número de fitxa 08214 - 223
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Cal mantenir els torrents nets per tal de que en cas de pluges torrencials, l'aigua circuli i no surti de mare. També cal considerar seriosament el manteniment dels torrents com a tallafocs naturals.
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla Especial Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Pública
Titular: Agència Catalana de l'Aigua (Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: ds., 18/04/2015 - 02:00

Descripció

Torrent afluent principal de la Riera de Targa, que discorre pel seu costat dret. Neix al capdamunt de les Planes de Can Boquet, concretament a la font de la propietat, no massa lluny dels Rocs d'en Sardinyà. Es nodreix en temps de pluja de les diverses torrenteres i aigües d'escorrentia que es formen en aquest vessant de muntanya. Discorre deixant enrere antigues pedreres i travessant les feixes abandonades on en temps no massa llunyans estaven plenes de vinya i oliveres. Per sota de Can Maioles, s'ajunta amb el Torrent d'en Bruno, que baixa pel costat esquerre de la finca i desguassen a la Riera de Targa.

A la capçalera del torrent hi ha una clapa de bosc secundari de pi (*Pinus pinea*) que cohabita amb alzina (*Q. Ilex*), ja que en aquest indret, es cultiven les feixes amb ordi i civada i a tocar de la font, les de vinya. Un cop travessada la pista carenera, el terreny es torna més abrupte i el torrent baixa amb força resseguint parcialment el Camí de la Costa. En aquest sector, l'alzinar és dens, amb predomini d'un sotabosc d'arbustos i lianes com l'aríjol (*Smilax aspera*) i el lligabosc (*Locinera implexa*). Hi algun roure, restringit als sectors més ombrívols, ubicats a l'obaga, força ben conservats.

Altra vegada s'aclareix amb predominança de pins i canyes a mida que el torrent s'apropa a la finca de Can Maioles. En arribar a aquest indret sembla que el torrent es canalitzi. De fet es tracta d'un tram on les finques de Can Antoni Biada (a mà dreta) i Can Maioles (a mà esquerra) estan emmurallades, amb uns murs de més de 2 metres d'alçada i construïts amb pedra, molt ben reforçats. Les cantoneres dels murs de cada propietat estan reforçats amb un bloc gran de pedra granítica per evitar impactes d'arbres o altres pedres en casos de torrentades. Aquest tram està molt ben preservat, net de vegetació, i amb un substrat sorrenc fi, resultat de la meteorització del sauló. A la part més baixa de les finques el torrent s'estreny fins a trobar la Riera de Targa, i queda novament emboscada, amb vegetació d'origen antròpic per la proximitat de cases.

Observacions:

Caldria unificar totes les fitxes de l'inventari que estan relacionades amb la mateixa riera o torrent i protegir la totalitat del bosc de ribera amb els diversos elements patrimonials que s'hi ha localitzat.

Història

En el tram comprés entre les finques de Can Maioles i Ca l'Antoni Biada s'observen uns empedrats, formats per lloses de granit irregulars, amb superfície més o menys plana, un d'ells, restaurat l'any 2001, després d'una crescuda. Aquest empedrat va ser construït perquè durant la verema, els carros carregats amb les portadores plenes de raïm, procedent de les vinyes del Castell de Vilassar i d'en Domènech, poguessin baixar i pujar pel torrent sense cap problema.

El barri de ferro de la finca Antoni Biada porta l'any 1889 i les inicials del seu propietari, A.B. Un cop dalt d'aquest tram, a mà dreta resseguint la paret de la finca de Can Maioles, hi ha una fita descolgada que un cop neta ha mostrat les inicials "B.N" (Biada Navarro).

Bibliografia

AJUNTAMENT DE VILASSAR (1999). Pla Especial del Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt.

Decret 172/2008, de 26 d'agost, de creació del Catàleg de flora amenaçada de Catalunya, (DOGC núm. 5204 - 28/08/2008)

Ordre de 5 de novembre de 1984 sobre protecció de plantes de la flora autòctona amenaçada de Catalunya (DOGC núm. 493 – 12/12/1984)

Llei 42/2007, de 13 de desembre del patrimoni natural i de la biodiversitat (BOE núm. 299 de 14/12/2007)

Reial Decret 1628/2011, de 4 de febrer per al desenvolupament del Llistat d'Espècies Silvestres en Règim

de Protecció Especial i del Catàleg Espanyol Amenaçades. (BOE núm. 46 – 23/02/2011)

CAMPENY, Roser; VILERO, Daniel (2001). Amfibis i rèptils del Parc Serralada Litoral. Inèdit.

GUARDIOLA, Moisès (2013). Cartografia digital dels hàbitats CORINE i dels Hàbitats d'Interès Comunitari (HIC) del Parc de la Serralada Litoral, escala 1:10.000. Ed. Grup de Geobotànica i Cartografia de la Vegetació de la Universitat de Barcelona.

GUARDIOLA, M.; GUTIÉRREZ, C.; PÉREZ-HAASE, A.; JOVER, M.; CORBERA, J. (2009). Les plantes al·lòctones del sector central de la Serralada Litoral catalana (Territori comprès entre el riu Besòs i la Tordera) ,dins revista L'Atzavara, núm. 18. Pàgs. 89 a 100. Ed. Secció de Ciències Naturals del Museu de Mataró.

LOIRE, Roser (2001), Conservació de la diversitat biològica al Parc de la Serralada Litoral,dins revista L'Atzavara, núm. 9. Pàg. 66. Ed. Secció de Ciències Naturals del Museu de Mataró.

SÀEZ, Ll.; AYMERICH, P.; BLANCHÉ, C. (). Llibre vermell de les plantes vasculars endèmiques i amenaçades de Catalunya. Ed. Argania Editio.

TARRUELLA, Xavier (2000) El projecte Flora Amenaçada. Un pas per a la preservació de la biodiversitat del Parc Serralada Litoral, dins Revista Ipsa Arca, núm. 3. Ed. Museu Arxiu Municipal de Vilassar de Dalt.

